

РЕШЕНИЕ

№ 2072

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **23** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 1075978/2519г на ЗД [фирма]-С. с проц.представител адв. Г. срещу Решение №256786/28.10.19г по нахд № 13995/19г на СРС,НО, 121-ви състав, с което е потвърдено НП № Р-10-717/23.07.19г на Зам.Председател на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с което на касатора е наложено адм.наказание имуществена санкция в размер на 4000 лв, за нарушение на чл. 108 ал.1 от КЗ. Нарушението е извършено на 25.08.18г в [населено място] и е установено на 16.04.19г при проверка на документи в КФН/съставен АУАН на 05.06.19г/, като се изразява в непроизнасяне в срок от 15 работни дни /с изплащане на обезщетение от 1888.60лв/, т.е. в срок до 24.08.18г вкл./петък-работен ден/, считано от заявяване на претенция от ФЛ на 25.07.18г и представяне на всички необходими документи на 03.08.18г/петък-раб.ден/. Обезщетението е заплатено с почти 8-месечно закъснение, на 08.04.19г, едва след постъпване на жалба от ФЛ до КФН на 22.01.19г.Нарушението е извършено в условията на повторност, като на 08.05.18г е било вляло в зак.сила НП № Р-10-634/31.07.17г за същото по вид нарушение.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и материално и проц.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяната на НП, евентуално за изменение на правната квалификация от такава по чл. 644 ал.2 от КЗ на такава по

чл. 644 ал.1 т.1 от КЗ и налагане на мин.размер на санкцията. Твърди се липсата на повторност, тъй като по предходното влязло в сила НП от 2017г нарушението е било по чл. 271 от КЗ отгм., а процесното нарушение е по чл. 496 от КЗ, в сила от 01.01.16г.Цитира се практика на АССГ от 2012-2015г относно хипотезата на „повторност“. Твърди се погрешно посочена дата на нарушението и нарушен срок по чл. 34 ал.1 от ЗАНН, както и липса на проверка дали претенцията е била редовно предявена от ФЛ пред ЗД.Наказанието в размер на 4000лв не съответства на целите на наказанието по чл. 12 от ЗАНН, като е налице и маловажност по чл. 28 от ЗАНН/обезщетението е изплатено преди АУАН/.В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Комисия за финансов надзор в съд.заседание чрез проц.представител юрк. Г. оспорва жалбата по аргументи от писмен отговор по кас.жалба, моли за потвърждаване на въз.решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.В писмения отговор на юрк. Н. се сочи, че не е налице маловажност по чл. 28 от ЗАНН, като санкцията е определена в мин. размер/в хипотезата на повторност, каквато е налице съгл. актуалната практика на АССГ/. Сроковете са изчислени правилно-относно датата на нарушението, като не е налице нарушение на чл. 34 от ЗАНН.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас.състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и мат.законосъобразно/за което кас.състав следи служебно/, като не са налице допуснати от СРС съществени проц.нарушения/каквито се твърдят/, нито явна несправедливост на наложеното наказание.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Извършена е проверка относно допустимостта на въз.жалба, както и относно валидността и законосъобразността на НП, респ. АУАН. Кас.инстанция споделя изводите на СРС, че при извършено на 03.08.18г /петък-раб.ден/ последно действие /трети оглед/ и събиране до тази дата на относимите документи към предявената на 25.07.18г претенция , то срокът от 15 работни дни е изтекъл на 24.08.18г вкл/петък-работен ден/. Нарушението е извършено чрез бездействие, на 25.08.18г, като НП е от 23.07.19г /спазен 1-годишен срок по чл. 34 от ЗАНН/, по АУАН от 05.06.19г /спазен 6-месечен срок по чл. 34 от ЗАНН/, при констатирано нарушение при проверка по документи на 16.04.19г /спазен 3-месечен срок по чл. 34 от ЗАНН/. Цитираната от касатора практика на АССГ относно хипотезата на „повторност“ , вкл. при предходно нарушение по КЗ отгм., е преодоляна с решение на ОС на съдиите при АССГ, като към настоящия момент практиката на АССГ е твърда, че в случая е налице „повторност“ /въпреки, че предходното нарушение е по текст на КЗ отгм./, като правната квалификация в НП е правилна /чл. 644 ал.2 от КЗ/. Касаторът като страна в голямо количество аналогични дела на АССГ е много добре запознат с практиката на АССГ, като същата няма да бъде подробно цитирана и преповтаряна. Не е налице и хипотезата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не разкрива по-ниска степен на общ.опасност от всички

останали нарушения от този вид /извършени в условията на повторност/, а от друга страна- самото наличие на хипотезата на „повторност“ говори за непостигнати цели на наказанието по чл. 12 от ЗАНН при предходното наказание.Наказанието е наложено в мин.размер по закон /в условията на повторност/, поради което не може да бъде намалено под мин.размер.

Решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено. При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгл. чл. 143 ал.4 от АПК вр. чл. 63 ал.3 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Кас.състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №256786/28.10.19г по нахд № 13995/19г на СРС, НО, 121-ви състав, по кас.жалба вх.№ 1075978/2519г на ЗД [фирма]- С..

ОСЪЖДА ЗД [фирма]- С. с представляващи С. П. и К. К. да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80 лв/ осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: